

Sygn. akt I CZ 48/09

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B.W.

przeciwko T. S.A.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 1 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda, wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 17 kwietnia 2008 r. Odrzucenie kasacji nastąpiło z tej przyczyny, że w zakresie dochodzonych przez powoda roszczeń niemajątkowych (niemajątkowych praw autorskich) skarga kasacyjna nie została właściwie opłacona, ponadto powód – zgłaszając także roszczenia majątkowe (autorskie i ze znaku towarowego) - wskazywał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 10.000 zł. Wniesiona przez powoda opłata (w wysokości 500 zł) jest niedostateczna w odniesieniu do tej kategorii roszczeń. Jednocześnie skarga kasacyjna w zakresie tych roszczeń jest niedopuszczalna *ratione valoris* w świetle art. 398² § 1 k.p.c.

W zażaleniu powoda zgłoszono zarzuty naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c., art. 398² § 1 k.p.c., art. 130² § 3 k.p.c. w zw. z art. 35 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 67, poz. 1398 ze zm. cyt. dalej jako – „u.k.s.”) i art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda na postanowienie tego Sądu z dnia 1 grudnia 2008 r. w części odrzucającej skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 kwietnia 2008 r. odnośnie do roszczeń w zakresie niemajątkowych praw autorskich. Odrzucenie to nastąpiło po złożeniu przez powoda pisma z dnia 29 stycznia 2009 r., w którym znalazło się oświadczenie, że „w sprawie dochodzone jest roszczenie z praw majątkowych z zakresu prawa pracy i w tym zakresie zażalenie opłacone zostało kwotą 100 zł”. W tej sytuacji zasadność zaskarżonego postanowienia z dnia 1 grudnia 2008 r. może być badana w zakresie dotyczącym jedynie roszczeń majątkowych powoda.

Należy stwierdzić, że z treści uzasadnienia wyroków Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego nie wynika to, że dochodzone przez powoda roszczenia z zakresu majątkowych praw autorskich mogą być kwalifikowane jako roszczenia z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 459 i n. k.p.c. Sąd Apelacyjny stwierdził m.in. to, że na opracowywanie scenariuszy do programu [...] były zawierane osobne umowy o dzieło zawierające oświadczenia w przedmiocie zbycia autorskich praw majątkowych, a powód za wykonane dzieło otrzymał osobne wynagrodzenie poza wynagrodzeniem pracowniczym. W tej sytuacji o dopuszczalności skargi kasacyjnej w omawianym zakresie decydował wymóg sformułowany w art. 398² § 1 k.p.c. (wartość przedmiotu zaskarżenia nie niższa niż 50.000 zł). W związku z tym, że w skardze kasacyjnej wskazano wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 10.000 zł, należało skargę kasacyjną (w zakresie roszczeń majątkowych) odrzucić jako niedopuszczalną.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).